

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Bölcs 18,6-9 – Zsid 11,1-2.8-19 – Lk 12,15-40

Az éber szolgák

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Nagyon jó néven vesszük, - talán el is várjuk - hogy az emberek jóindulattal legyenek irántunk, különösen, ha van valami problémánk, akkor még inkább szeretnénk, ha megértők, elfogadók lennének. Ez természetes emberi elvárás, az életünk apró-cseprő dolgai talán így egyenlíthetők ki, ha az emberekben van elnézés, megértés, jóakarát. Ugyanakkor elgondolkodtató, hogy Istent is erre figyelmeztetjük a mai énekben:

***Kegyes szemmel nézz ránk édes Istenünk!
Isten nem tud másképp ránk nézni, csak így!***

Ezért volt és van ma is a keresztyénségnek ez a nagyon fontos üzenete, mert valamiképpen az egymással való megbékéléseink innen forrásoznak, a jóindulat, a jóakarát, a megértés világából. A mai szentmisén kérjük magunk számára ezt az isteni ajándékot!

A szentmisét meghalt Zsuzsanna Testvérünkért ajánljuk fel!

Könyörögjünk

Mindenható, örök Isten, bizalommal Atyánknak szólítunk téged! Tökéletesítsd szívünkben a fogadott fiúság lelkületét, hogy a megígért örökséget elnyerjük a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké!

+ A M E N +

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Istennel kapcsolatosan a hívő emberek gondolkodásában sokkal erőteljesebben él az, hogy Isten a számonkérés Istene, mint az, hogy Isten a szeretet Istene!

***Isten azt akarja:
akik valamit megértettek az ő emberszeretetéből,
azok válaszoljanak!***

***Erre vágyakozunk a mindennapi életünkben is! Érteni akarjuk egymást!
Ha valamit megértettünk abból, hogy a másiknak fontosak vagyunk,
akkor magától értetődő, hogy az ember válaszol, mégpedig méltó módon!***

A számonkérés Istene?

Isten nem mérlegel! Arról van szó, hogy mi megfelelünk-e az Isten elvárásainak!

Ha igen, akkor méltók vagyunk az emberi életre! Ha nem, akkor baj van, nem azért, mert az Isten számon kér, hanem mert elszigetelődünk, senkihez sem tartozunk!

Egyre kevesebb ember foglalkozik azzal, hogy számon kér az Isten, vagy nem.
A világ istentelen lett, az emberek világa istennélküli világ lett, a hitetlenek világa!
Ennek ijesztő következményei vannak a mi emberi kapcsolatainkban!

Ma azt hallottuk, - inkább azon gondolkodjunk el – amivel Jézus az övéi felé fordult, látta gondjukat-bajukat, látta, hogy nem egyszerű Istennel kapcsolatban lenni, mert az Istennek elvárásai vannak. Emberi kapcsolatainkban is elvárásaink vannak egymással szemben.

***Jézus azt mondja övéinek:
Ne félj te kisdéd nyáj!
Megbízta őket: vigyék el az egész világra az örömhírt!***

Mi az örömhír? Az örömhír az, hogy az Isten szeret bennünket!

Jézus úgy gondolta, erről beszéljenek, az embereknek erre van szükségük:
hallják, hogy szeretik őket, fontosak ők, Istennek mindenképpen!
A kereszténység ebből az élményből született! Nem szívesen használok ezt a szót:
A kereszténység hatalmas forradalmat hajtott végre!
Aki tud gondolkodni, nem felelőtlen, azt magával ragadja ez az igazság, szeretik!
Istennel kapcsolatosan az embernek ez az alapélménye!
A kereszténység megjelenítette a világban a szeretet Istenét!

Az Isten szereti az embert!

Természeteszerű az, hogy Isten azt várja, hogy erre válaszoljunk!

Ahogy az emberi kapcsolatainkban is, ha valaki szeret bennünket,
elvárja a másiktól, hogy erre válaszoljon, ez nem magától értetődő.
Ez kitüntetés, ez az ember számára ajándék!

Megjelent a világban Isten így: Jézus Krisztus tanításában, élete példájában,
az apostolok üzenetében, – hála Istennek – az apostolok életében is.
Természeteszerű az, hogy az ember erre válaszol.

***A hívők azoknak az embereknek a közössége, akik ezt fölfogták és erre válaszolnak!
Isten és ember kapcsolata a hívők közössége! Ez embert fölülmúló feladat!***

***Sajnos ez a világ, amelybe most fordultunk, majdnem pont olyan,
mint az a világ volt akkor, amikor Jézus eljött. Már néha említettem:***

Az a világ az istenek világa volt, a hatalmaskodó istenek világa,
akiktől féltek az emberek, mert ezeket az isteneket ki kellett engesztelni,
azok tudnak haragudni, tudnak számon kérni, azok kegyeit el kell nyerni.

Ebben a világban volt forradalmi a szeretet Istenének megjelenítése!

Akitől nem kell félni, akinek nincsenek egyéb elvárásai! Őt nem kell engesztelni!

A szeretet Istenének csak válaszolni kell, értékelő szeretettel felé fordulni!

Ne félj te kisdéd nyáj!

Az apostolok válaszoltak az Istennek, szeretetkapcsolatban voltak az Istennel,
ami nem könnyű! Jézus ezért is mondja: Ne félj te kisdéd nyáj! Tudta Jézus,
hogy kicsinyek vagyunk, de hatalmas értékeket hordozhatunk akkor is,
ha kicsinyek vagyunk, akkor is, ha kevesen vagyunk!

***Ha meglátjuk ebben az új istenélményben az igazi értékeket, az igazi feladatokat
és ha azokat teljesítjük, akkor igen is ez szíven üti az embereket,
mert az emberek valamiképpen erre várnak!***

Tegnap a Felvidéken voltam

tízszer akkora templomban, mint ez a kápolna és tömve volt! Magyarok! Úgy tűnik, kiszolgáltatott helyzetek kellene nekünk, mint amilyen helyzetben ők is vannak ott, akkor mintha az Isten felé is nyitottabbak lennének az emberek útjai.

Az a baj, hogy a szeretet Istenét mintha nem akarnánk ismerni.
 Miért? Azért, mert Isten értünk Isten! A zsidó-keresztény örökség,
 amikor kérdezi Mózes, mit mondjak nekik: Ki vagy Te?
 Azt mondja: Aki van értetek! Isten, aki van értetek!
 Az Újszövetség Istene, a keresztények Istene – talán mondhatom ezt így –
 Jézus Krisztus az Emmanuel, aki velünk az Isten. A neve is ezt jelenti.
Tehát ki a szeretet Istene? Aki értünk van, Aki velünk van!

Minden egyes szentmise, ez a szent cselekmény, ez az áldozat
 tragédiára utaló cselekmény! A tragédia mély emberi küzdelem,
 amelyben a főhős belehal, de valakik miatt, valakik iránti szeretetében hal bele.
Jézus valakikért az életét is odaáldozza! Ez a szent cselekmény erről szól!

Ezért fontos a szentmise, szörnyű, ha elfogynak erről az emberek!
 Aki kihagyja az életéből az ebben a cselekményben való részvételt,
 az nem érti ezt a tragédiát, nem érti Jézus tragédiáját:
Akinek nagyobb szeretete nincs annál, mint Aki életét adja a másikért!

Nem ezt várjuk egymástól? Emberek, ha szeretik egymást,
 nem azt várja egyik a másiktól: annyira szeresse, hogy kész legyen belehalni ebbe!
 Amikor szeretetben igazán összetartoznak emberek, akkor szinte azt keresik,
 hogy mekkora áldozatokkal tudnák megmutatni ezt a szeretetüket.
 Szinte versenyeznek. Az élet akkor kezd haldokolni, ha ezt abbahagyják az emberek.

Jézus azért mondja ennek a maroknyi nyájnak, kevesen vagytok! Igen!
 De ti vagytok a világ számára a kovász.
 Ti vagytok a világ számára a világosság! Ti vagytok a világ számára a só!
 Egyikből se kell sok, de só nélkül ízetlen az étel,
 kovász nélkül csak kovásztalan kenyeret lehet dagasztani.
A kisedd nyájnak az a küldetése, hogy tanúságot tegyen a világban
az értünk Istenről, a velünk Istenről!

Amikor a világ megtagadja az Istent, - Európa megtagadta – amikor a világ istentelen lesz,
 hitetlen lesz, vallástalan lesz, akkor a világból eltűnik a só, eltűnik a kovász. Jézusnak fontos
 volt, hogy biztassa azt a kis csapatot. Nem volt egyszerű a dolguk, üldözték őket. Üldözték a
 rómaiak ezt a kis közösséget, akik reményt jelentettek a világnak! A görög, a római
 sokistenhitű emberek értetlenkedtek. A zsidók egészen másképp gondolkodtak az Istenről.

Szükségük volt Jézus féltő szeretetére!

Ez a kereszténység csodája, hogy a szeretet üzenetét vitte el
 az egész világra, minden földrészre.

Ma is igen-igen rászorulunk Jézus biztatására!

Minden okunk meg van a félelemre, mert a templomok kiürültek!

Az emberek nem foglalkoznak ezzel a tragikus krisztusi gesztussal,
hogy mit jelent az, hogy Valaki értetek meghal!

Ha valakinek ez semmit se jelent, akkor mennyit érnek az emberi kapcsolatok? Emberi kapcsolatok csak akkor kapcsolatok, ha a másikért és a másikkal tervezem az életet! Ez krisztusi, ezt az istentelen ember, a hitetlen ember nem érti. Az istentelen, hitetlen ember csak magára gondol. A mi tragédiánk most az, hogy Európa istentelen lett, hitetlen lett, vallástalan lett. Következésképpen ezek az emberek úgy akarnak egymással összetartozni, hogy mindenki a maga pecsenyéjét sütögeti, elsősorban a maga javát, a maga érdekét nézi.

Bizony igen rászorulunk, - ha még mi vagyunk - hogy bátorítson bennünket Jézus, hogy ezáltal tudjuk megjeleníteni ebben a világban, legalább az egyéni életünkben!

Egymásért és egymással bármibe kerül, mert ez ad értelmet egyedül az életünknek. A mai vasárnapon ezen kell elgondolkodnunk, mert a hívó ember jelenléte nem meghatározó a világban. Arra mindig számíthatnak, hogy a keresztények megbocsátóak, a rosszat nem rosszal viszonzózzák. Erre mindig számíthat minden istentelen, minden hitetlen! Van-e elég erőnk ahhoz, hogy legalább egymásért, emberi kapcsolatainkban minden áldozatra készek legyünk? Egymással, minden gond és baj ellenére szövetséget kössünk és összetartozzunk!

***A jövőnkéről van szó!
A hívők közössége azoknak a közössége,
akik az Istennek válaszolnak!***

Antal József mondta: 30 évvel ezelőtt még mondhatta, hogy Európában az istentelenek és a hitetlenek is valamiképpen a keresztény értékekhez igazodnak. Sajnos mára már ez nem igaz. Ma már világpolgárok lettek az emberek Európában is. Az ember nem világpolgár. Az ember egy nemzetnek polgára, egy nemzetnek tagja, hívő közösségnek a tagja, ahol legalább meg tudja mutatni, mit jelent az, hogy ő istenes ember, hogy ő hívó ember legalább, akivel egymás mellett ül itt a széken, vagy akivel egy fedél alatt él, akivel házasságban él, ha még van házasság, akivel egy közösségben él, egy családban.

***A küldetésünk ez a fajta jelenlét a világban:
a só a világban, a kovász a világban!***

Ha ez teljesen eltűnik, akkor az a gond, hogy Európa is eltűnik és veszélyben van az egész emberiség, mert világpolgárokból nincs emberi közösség. A világpolgár magának él. Az igazi ember valahova tartozik, egy nemzethez, egy közösséghez. Ezt NGO – kal nem lehet pótolni.

***Keresztény közösségként kapcsolatban Istennel,
kapcsolatban egymással az Istentől tanult elkötelezettségben!
Ehhez bátorság kell, elszánás kell,
de az egyetlen lehetősége az embernek, ha élni akar!
Ma erre szólít fel bennünket az evangélium!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most azt az imát mondjuk, amit Jézus tanított nekünk, Jézus, aki aggódik az övéiért, hiszen mi e világi szemmel nagyon kicsiny nyáj vagyunk. Annak idején Sztálin a pápának azt üzenté, hogy hol vannak az ő hadosztályai? A mi hitünk abban mutatkozik meg, hogy egymást szolgáljuk, egymásért élünk, egymással közösséget vállalunk. Isten előtt vagyunk felelősek egymásért, hiszen Jézus mondta: Amit egymásnak teszünk, Neki tesszük!

G
o
n
d
o
l
i